

РЕШЕНИЕ

№ 7051

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6980** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба от А. В. А. чрез адв. П. И. срещу Отказ рег. № 225р-21902/10.06.2022г. относно издаване на разрешения за дейности с ОБВВПИ, издаден от Началник Първо РУ при СДВР на основание чл. 83, ал. 5, във връзка с чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, за издаване на разрешение за продължаване на срока на късо огнестрелно оръжие. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен в нарушение на материалния закон, както и при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила. Моли съда да отмени оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. И., която поддържа жалбата и претендира сторените от жалбоподателя разноски.

Ответникът – Началника на 01 РУ към СДВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки и претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. дава становище за неоснователност на жалбата и моли съда да бъде оставена без уважение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление вх. № 132100-898 от 29.03.2022 г. /л. 23/ за продължаване срока на разрешение за късо огнестрелно оръжие, депозирано от оспорващия до началника на 01 РУ - СДВР. Към преписката са приложени: Медицинско удостоверение № 4283/25.03.2022г. от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“, че не се установяват психични заболявания на лицето към момента на прегледа и, че не се води на диспансерен отчет; справка за съдимост от 29.03.2022 г. от Районен съд – Монтана с отбелязване, че лицето не е осъждано; удостоверение рег. № SIP-05253/19.04.2022г. от НСлС, че към момента на издаването няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства срещу оспорващия; квитанция за извършено плащане на такса за подновяване на разрешението; приемо-предавателен протокол от 27.01.2021 г. за предаването на огнестрелно оръжие пистолет „М.“ кал. 9X18 № IM 381592 и 8 бр. патрони на съхранение във „Въоръжение“ 01 РУП – СДВР.

В докладна записка с рег. № 225р-13968 от 14.04.2022 г. от ОР Е. Г. /л. 30/ е посочено, че на основание чл. 9, ал. 2 и 3 и Заповед № Из-2261/2012 г. за организацията на дейността на полицейските органи на МВР по прилагане на ЗОБВВПИ е извършена справка в масивите на МВР, като се е установило, че А. е регистриран по ЗМ 199/02.05.2017г. на РУ-С., по чл. 323, ал. 1 от НК.

Видно от докладна записка с рег. № 225р-14938 от 20.04.2022 г. при извършена проверка на адрес: [населено място], [улица], ет. 7, ап. 23 се е установило, че жалбоподателят живее на адреса и до момента няма данни да е обвързан с лица от криминалния контингент, както и да е извършвал противообществени и криминални прояви, няма данни да е участвал в престъпни групировки, както и не са постъпвали данни или сигнали за психични отклонение и няма наложени мерки по ЗЗДН.

Със съобщение с рег. № 225000-9033 от 13.05.2022 г. оспорващият е уведомен, че спрямо него започва производство за издаване на административен акт – Отказ за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие /л. 21/ по подаденото от него заявление, в което е посочено, че от извършената проверка е установено, че липсва основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаване на исканото разрешение.

В указания му съгласно чл. 34, ал. 3 от АПК 7-дневен срок А. В. А. е подал възражение вх. № 225000-10371 от 01.06.2022 г. /л.20/. В него е посочил, че притежава земеделски имоти в обл. М., които посещава редовно, като много често се налага да преспива в имота, в района често има кражби и оръжието му е необходимо за самозащита. Добавя, че над 10 години притежава оръжие, като до момента няма нарушение или оплакване, свързано със ЗОБВВПИ.

С оспорения Отказ с рег. 225р-21902/10.06.2022 г. за издаване на разрешения за дейности с ОБВВПИ на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 във връзка с чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ Началника на 01 РУ към СДВР е отказал издаването на разрешение за продължаване на срока на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана. В обстоятелствената част на административния акт е посочено, че за да бъде издадено разрешение за продължаване на срока на огнестрелно оръжие се подава заявление, в което се обосновава по несъмнен начин необходимостта от него. Счетено е, че посочения от жалбоподателя аргумент за самоотбрана – притежаването на земеделски имоти и необходимостта да преспива там, е необоснован. Осъществяването на правно-регламентирана дейност по ЗОБВВПИ, с оглед високия риск от обществена опасност не може да бъде самоцелно, а мотивирано от сериозни и уважителни

причини.

Съгласно разпоредбите на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, разрешения за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоохрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, което да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членовете на семейството му живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелното оръжие. Само наличието на такава нужда представлява законово основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. Отказът е връчен на оспорващия на 08.07.2022 г. Същият е обжалван в срок по съдебен ред с жалба от 19.07.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – началника на О1 РУ - СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Оспорващият е уведомен за започналото административно производство за отказ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. Даденият му от административния орган 7 - дневен срок за възражения и обяснения е максималният регламентиран срок по чл. 34, ал. 3 от АПК.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

В случаите на издаване/подновяване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. Процедурата и изискванията за първоначалното издаване на разрешения за дейностите, предвидени в закона, се прилагат за всяко следващо отправено искане, вкл. за подновяването по реда на чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ. В чл. 58, ал. 1 ЗОБВВПИ законодателят е регламентирал предпоставките, при наличието на които органът по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е длъжен да откаже издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, респ. да откаже да поднови срока на разрешението. По делото не се спори, че по отношение на А. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и

боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Спорът е по отношение наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. В тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, е да заяви и подкрепи с убедителни доказателства своята необходимост от притежание на късо огнестрелно оръжие.

Без правно значение за законосъобразността на оспорения акт е фактът, че на жалбоподателя е било вече издавано разрешение за носене и съхраняване на огнестрелно оръжие, както и че отговаря на останалите изисквания на чл. 58, ал. 1 ЗОБВВПИ. При всяко сезиране с искане за продължаване на срока на разрешителното, административният орган е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и за наличие на положителните предпоставки, определени в закона. Притежаването и възможността за употреба на огнестрелно оръжие е дейност, която представлява източник на определена опасност за обществото и законодателят е поставил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да се установявано периодично - според чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ на пет години. Не съществува законово задължение за органа при веднъж издадено разрешение задължително да продължава срока му на действие. В настоящият случай А. като физическо лице е посочил в заявлението си, че иска да поднови разрешението си за съхранение и/или носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана, като конкретизира във възражението си от 31.05.2022 г., че искането е с цел осигуряване на самозащита, във връзка с честото му посещение на земеделските му имоти в обл. М., в който район има набези и кражби и излага мотиви в тази насока.

Настоящият съдебен състав споделя така изложените от органа мотиви. Съгласно уредбата на режима за придобиване на огнестрелни оръжия в ЗОБВВПИ тази дейност подлежи на разрешителен, а не на регистрационен режим, като преценката за това дали са спазени условията, и особено необходимостта от притежаване на оръжие, е на компетентния административен орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност. Преценката е индивидуална и във всеки отделен случай следва да бъде отчетено дали има доказана и съществена необходимост за придобиване от дадено лице на оръжие, както и тя да оправдава риска, който произтича от самия факт на притежаването му от цивилно лице. В настоящия случай тази необходимост не е надлежно и убедително доказана.

За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В конкретния случай изложените от жалбоподателя, както в заявлението, така и във възражението му, факти и обстоятелства не навеждат на извод, че същият е заплашен в качеството си физическо лице повече от всички останали граждани на обществото. Не се представят и доказателства за съществуването на тази конкретна необходимост, а изложените мотиви са възможни хипотези на настъпването на дадени обстоятелства. Съответно разширяването на тълкуването на необходимостта, като

предотвратяване на бъдещи вероятни, но несигурни събития, би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона, за установяване на основателността на искането за осъществяване на дейностите с огнестрелно оръжие. Както се посочи по-горе, необходимостта от осигуряване на самоотбрана следва да е обвързана с конкретна, пряка и достатъчно сериозна опасност от посегателства срещу живота, здравето или имуществото на заявителя. Такава непосредствена и тежка заплаха за него, която да оправдава повишения риск от притежаване и носене на огнестрелно оръжие, не се установи в настоящия случай.

Съгласно чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели. Физическите лица могат да придобиват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за граждански цели, които са посочени в чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ. Те не могат да придобиват оръжие за служебни цели, посочени в чл. 6, ал. 2 от ЗОБВВПИ, тъй като такива цели имат само физическите и юридически лица, регистрирани като търговци и извършващи съответната търговска дейност или дейност, която изисква да бъде водена по търговски начин.

Придобиването на оръжие за служебни цели и за граждански цели са две различни възможности, които имат различен правен режим. Придобиване на огнестрелно оръжие за служебни цели се разрешава на юридически лица и на физически лица - търговци по смисъла на Търговския закон, за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности, т. е. за отбрана свързана с трудовата дейност. За граждански цели огнестрелно оръжие с определени в ЗОБВВПИ характеристики се придобива, за самоотбрана, ловни, спортни и културни нужди. В случая оспорваният не доказва наличието на основателна причина за придобиване на късоцевно оръжие за граждански цели.

Предвид гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а оспорвания отказ за валиден административен акт, издаден при спазване на административно производствените правила и установената форма, при спазване на приложимия материален закон и в съответствие с целта на закона.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал.3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 100 лева съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. А. срещу Отказ рег. № 225р-21902/10.06.2022г., издаден от Началника на 01 РУ- СДВР на основание чл. 83, ал. 5, във връзка с чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ за издаване на разрешение за продължаване на срока на късо огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА А. В. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.1, ет.7, ап.23, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: